Ч. 285 (13.233). Львів, пятниця 23 грудня 1932. Pocztowa opłata kaniacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло“ Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 4·00 зол. Чвертьрічно 12·00 „ Піврічно 24·00 „ Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Наглий суд
над учасниками нападу на почту в Городку.
Пятий день розправи.
Завтра, у четвер, присуд.

Наближується остання дія городецької трагедії. Нині виконають свій обовязок оборонці: важкий і відповідальний обовязок професіоналів і — громадян. Вони будуть намагатися підкреслити все те, що злегковажив або замазав представник державної прокуратури. Піде останній бій за життя 4-ох молодих хлопців. У цьому бою сили нерівні: з одного боку лише сила словного аргументу, з другого боку влада трибуналу, в якого руках лежить життя 4-ох людей.

Оборонці поділили поміж себе ролі. Перші промовляють два заступники Біласа: д-р В. Старосольський і д-р Маритчак, потім два оборонці Данилишина др Ст. Шухевич і д-р К. Паньківський, потім оборонець Журавівського д-р Лев Ганкевич та вкінці оборонець Коссака — д-р М. Глушкевич. Поділені ролі, хто має порушити засадничі моменти, хто ввійти в розгляд детайлів справи. Оборона вживе напевне всіх засобів, усіх аргументів розуму й почування, щоби врятувати цих бідних хлопців.

У цьому завданні підтримує їх морально весь український загал, який займає зовсім недвозначне становище до городецької події та подібних трагедій, але який саме в імя усунення причин тих трагедій і їхніх наслідків здрігається перед новими жертвами, покладеними на вівтарі безпощадної взаємної борні під гаслом „око за око — зуб за зуб...“

Промова обор. д-ра Вол. Старосольського.

ХАЙ ЇХ СУДИТЬ СУД ІСТОРІЇ...

Істнує погляд, що інакше говориться до суддів присяжних, та інакше до фахових суддів. Що до перших кажеться, як до маси, граючи на почуваннях, до останніх аргументами інтелекту, розуму. Промовець знає свою хибу: „що не вміє промовляти до лави присяжних. Тому особисто може й радий, що має перед собою фахівців-інтелектуалістів, які можуть піти дальше, ніж каже лише припис формальної букви закону, та які можуть зрозуміти, що це таке **суд історії** і що значать **присуди, які формують взаємини народів**.

ЗДИСЦИПЛІНОВАНІ, ЧЕСНІ й ІДЕЙНІ.

Переходячи до конкретних закидів акту обвинувачення, оборонець просить звільнити його клієнта Василя Біласа від закиду вбивства пок. команданта поліції Кояна. Субєктивне враження Слуцького, яке він відніс в одному моменті серед темної ночі, не може мати вартости доказу, який ствердив би вину Біласа. Свідок Келер чув два стріли виразно, а третій як відгук другого. Це зізнання перечить зізнанню Слуцького, що нібито два стріли впали одночасно. Але ще більше перечить тому зізнанню признання Данилишина. Білас признавався до далеко страшнішого під моральним і юридичним оглядом, — колиж він не признався до стріляння на ст. Нгварії, то напевне не зробив цього з мотивів особистої брехливої оборони. Білас був членом ОУН. Дістав наказ їхати до Львова. Дістав наказ брати участь у нападі на почту в Городку. Всім цим наказам повинувався. Це все факти і їх ніхто не перечить. Але виконання цих наказів не було і не є тотожне з наказом грабіжі у звичайному розумінні того слова. Коли Біласові й Данилишинові доручено саме функцію забрати гроші, в умовинах, в яких щезає можливість контролі та відкривається широке поле для спокуси особисто збогатитися, цей факт свідчить про велике довіря, яке мали до їх чесности їх провідники. Це доказ, що ніхто й не подумав, щоби вони могли змішати з роботою, яку виконували з ідейних мотивів, свої особисті користи. **Ця висока особиста чесність та безкорисна ідейність обвинувачених мусить бути облекшуючою обставиною при видачі присуду.**

Другий момент, що лагодить вину Біласа, це факт, що він тримав весь час нападу на почту свій револьвер у кишені. Врешті третій злагіднюючий момент — це брак освіти й тому лекший доступ до його душі й мізку для намови ззовні. Та понад усі ці моменти знімається та злагіднююча обставина, що обв. Білас до всього признався, що все оповів і нічого про свою особисту вину не скрив.

МОЛОДЕЧІ ПОРИВИ З ЛЮБОВИ ДО РІДНОГО КРАЮ.

Є ще щось, що значить застосувати у вимірі кари того параграфу, який каже про злагіднюючі обставини. Нема нішо гіршого, як правда частинна, неповна. Напади, терор, стріли й трупи, це безумовно правда. Але це правда частинна. Бо є не лише акція, але й контракція. Є розстріли й шибениці і переслідування, які також мали й мають у наслідку сльози дітей і матерей. Цих явищ не можна упрощувати й трактувати односторонньо. Фінляндія, Естонія, Латвія, Катальонія — малі й далекі країни, які завжди були для всього світу такі мирні й спокійні, в одному моменті палахкотіли полумям бунту й лунали стрілами та ставали видовищем страхітливих сцен, кривавих акцій й реакцій. Недавно відбувся міжнародній соціольогічний конгрес, присвячений виключно національним рухам. І цей конгрес розглядав як найглибше і як найповажніше суть і значіння стихійних національних рухів, які між іншим проявляються **у молодечих поривах, що з любови до батьківщини не рахуються з ніким і нічим.** Спосіб вияву тієї любови батьківщини не є скрізь і завсіди той самий. Грядуче польське покоління не буде напевне мати тої самої любови до своєї батьківщини, що попереднє й живуче покоління поляків. Що інше боронити свободи й щастя визволеної батьківщини, а що інше любов батьківщини поневоленої.

Не для сентименту просить оборона трибунал зрозуміти психіку тих молодих хлопців та зрозуміти тернистий шлях, яким йде український нарід. Оборонець цитує з памяти низку прегарних творів польської національної поезії, що вичула й зрозуміла трагедію поневоленої нації й пориву любови рідної землі...

„ОДНА ТАКА ВЕСНА“.

Просимо взяти генералія тих хлопців і поглянути на дати їх народження. Прийшли вони на світ, коли здавалося, що засяяло українцям сонце волі. Хто раз поглянув у сяйво того сонця, той по вік не може його забути.

Міцкевич мав у житті „**jedną taką wiosnę**“. Шевченко „в неволі виріс на чужині“ й збірався у неволі вмерти. Дві віршовані строфи обох тих геніїв характеризували всю трагедію ситуації обох націй...

Данилишин, Білас, Журавівський — це бідні непросвічені хлопці, які бачили в дитинячих літах одну таку весну волю. І хтож до них підійшов з пригадкою тої весни? Прийшов Мотика, студент, інтелігент, здібний і зручний. У 20 році життя цинічний, визутий з усіх скрупулів. Хто повірить йому у зміну ідеольогічних поглядів, яка приходить до нього з годинником у руках. Це молодий чоловік, в якого очах ні одна сльоза не заблисла в хвилині, коли зраджував тих своїх товаришів, нижчих освітою й інтелігенцією, яких перший повів на пізнішу їх дорогу. Ні одної книжки не дав їм у руку. Зате пхав „Сурму“ й летючки. „Сурма“ в руках інтелігента не є „Сурмою“ у руках Біласів й Данилишинів. Вона апотеозує революційну організацію та проповідує найвищий закон — послуху революційному проводові.

Соціольоги відкривають у молодих душах, перепоєних такими покликами, **бажання діла,** якогось учинку. Навіть тоді, колиб розум казав, що це діло є зле, злочинне, невірне, то навіть тоді ті, яких пре бажання діла, закидають людям розуму, що вони „не хотять“, що „не розуміють“, що вони мають психічні дефекти. **Бо вони мірять діла по замірах, а не заміри по ділах...**

СЛУЖБА НАРОДОВІ СВОЄЮ СМЕРТЮ...

Ставав перед судом один німецький революціонер-комуніст, який сказав, що він і його товариші — це „**die Toten auf dem Urlaub**“. У „Дзядах“ теж один ідеаліст каже, що „**Ojczyznie tylko śmiercią służy**“. До таких ідеалістів, які своїй батьківщині могли лише своєю смертю послужити, підійшов такий Мотика і казав їм цю службу зробити. Ними кермувало одно тільки почування — любов. Вони, як каже Франко „рабами волі стали“. Цей мотив, який знімається понад усі їх учинки, цей мотив хай судді мають на увазі при своєму присуді...

Є духи абсолютно безсмертні. Навіть для тих безсмертні, що не вірять у безсмертність. Цей дух — це та ідея, якою жив і для якої вмер покійний Голувко. „Коли дух Голувка до вас, панове судді, промовить, то я не буду дріжати за життя цих хлопців“.

Промова обор. д-ра Ол. Маритчака.

КАРА СМЕРТИ СПРАВИ НЕ РОЗВЯЗУЄ...

Пан прокуратор домагався кари смерти для усіх обвинувачених без стосування злагіднюючих обставин. Це становище досить дивне. Воно виходить з заложення, що одиниця відповідає за вчинки одиниці. Це становище фальшиве й анахронічне. Діла одиниць давно перестали бути виливом одиничних постанов і їх віддавна вже всі суди історії судять у тісному звязку з життям, ділами й психікою колективів.

Коли п. прокуратор покликувався на похорон Кояна у Винниках і польську мартирольогію, то не можна позабувати мартирольогії української. Колиб мав і цю мартирольогію на увазі, то передовсім підкреслив би факт, що тут мова про проступок натури **політичної, що це політичний процес.** Закон каже виразно, що треба мати на увазі „спонуки“ („**pobudki**“) діла. Коли так воно є, що мотиви, спонуки, якими кермувалися підсудні, були ідейні, політичні, особисто безкорисні, — а що так є, то це чейже не підлягає сумнівові, — то як можна домагатися кари смерти без примінювання злагіднюючих обставин.

Ви забезпечуєте своє майно, дім, худобу й Ваш дорібок. А як мається справа з Вашим життям? Чи воно зовсім безвартісне для Вашої жінки й дітей, що Ви ще й досі не обезпечилися в одинокому

УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТТЯ Й РЕНТИ

„КАРПАТІЯ“,

ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 38 (власна камениця).

Церковні матеріяли брокати на фелони, френзлі, гальони, кисти, також всілякі матеріяли для потреб церковних і літургічних — а також осінні новини у вовнах і шовку на плащі і дамські сукні поручає фірма
АДОЛЬФ АВЕРБАХ, Львів, Ринок ч. 20, телеф. 7-54. Рік заснування 1890.

А коли це процес політичний, то чи кара смерти може вплинути корисно на політичні обставини, з яких виріс цей процес? Ця на око дрібна справа не є такою дрібною. Кожний, хто поважно, до глибини хоче цю справу оцінити, мусить призадуматися, чи кари смерти розвязують ту справу й усі їм подібні.

Кари смерти ті хлопці не бояться. Адже над Дністром Білас сам просив Данилишина, щоб останніми кулями перервав йому й собі нитку життя. Такого бажання не може висловити погана вдача. „Це не є злі хлопці“ — писав у цих днях один польський часопис. Зойк Данилишина у цій салі не засвідчив теж про його якусь звісну натуру. Таких хлопців не карається смертю за їх пориви.

Співжиття людей не може бути оперте на базі ненависти. Не може спиратися на безоглядності й нехтуванні всіми злагіднюючими моментами. Добра воля і брак ненависти — це єдині методи для лагіднення трагічних міжнаціональних конфліктів, з яких зроджуються такі трагічні процеси.

Промова обор. д-ра Ст. Шухевича.

МОВЧАНКА ДАНИЛИШИНА.

Один польський бруковий газетяр назвав мовчанку Данилишина „цинічною“. Поминаючи, що мовчати кожному обвинуваченому вільно, — мовчанка у справі, в якій рішається бути чи не бути, жити чи не жити, — мовчанка в такій справі є геройством. Вона є доказом великої сили волі й стійкости характеру. Однак Данилишин перервав мовчанку. Це було в хвилині, коли рішився рятувати свого сестрінка від страшного закиду вбивства. Цим виступом доказав він знову міць характеру.

Вдруге перервав свою мовчанку, щоби запротестувати проти закидування йому вбивства зок. Тадея Голувка. Цим разом він рятував не одну особу свого товариша, лише **ціле українське громадянство, яке відкидає від себе вбивство Голувка, пересвідчене, що українець не міг його доконати.**

Втрете перервав мовчанку Данилишин, коли заплакав при описі трагічної сцени над Дністром. Своїм розпучливим плачем виказав глибінь любови рідного краю й рідного народу...

Такого хлопця не можна судити без ніякого милосердя...

ЧИМ Є МОТИКА?!

До такого хлопця підійшов з своїми підшептами й обвинувачував його потім у суді такий Мотика — „nomen omen“. Оборонець запізно дістав у справі Мотики одну вістку, якої не мав часу використати підчас доказового поступування. Оце показується, що **весною цього року, випущений із вязниці, Мотика зобовязався перед одним функціонарем дрогобицької поліції видавати політичних проступників.** Істнують дані, що Мотика, по думці того свого зобовязання, підходив до українців, питаючи їх за ріжних комуністів і націоналістів.

Таких добрих чесних хлопців не можна судити на підставі зізнань таких Мотик.

ТОВАРИШ НА ЖИТТЯ І СМЕРТЬ.

Біласа делеґували забрати гроші на почті в Городку. Зробили це тому, що Білас чесний і зручний. А Данилишин був при нім, бо ці два хлопці нерозлучні, і де Білас, там мусить бути Данилишин. Ці два хлопці мусіли себе взаїмно підтримувати.

Після того, як оба вони забрали гроші — не для себе — прийшов другий трагічний момент у Глинній Наварії. Третій момент у Розвадові, четвертий у Верині. У Черкасах добре серце Данилишина проявляється у сцені з бідною селянкою, якій платив за молоко й дарував свої ванчохи. В останньому трагічному моменті відмовився стріляти свого товариша й себе. Він заявив: „хай вони зроблять з нами порядок“.

МОНОПОЛЬ ПРОКУРАТОРА.

На судовій салі не можна вести дискусій про доцільність діяльности та засоби тої діяльности революційних організацій. Бо тут монополістичне становище займає прокуратор. І оборонець не береться тих методів боротьби боронити. Але він має право й обовязок боронити людину.

Момент акції у Городку був рівний моментым атак на воєнних фронтах. Після страшного фізичного і психічного напруження, яке тріває короткі хвилини, приходить реакція. Тому годі казати, що те, що Білас і Данилишин робили після Городка, в часі втечі, що все це було передумане, планове, тенденційне. Це були вже непередумані відрухи викликані психічною і фізичною реакцією

З ЛЮБОВИ РІДНОГО КРАЮ.

Чи Данилишин добре робив, цього не може судити він. Він не має до цього кваліфікацій. Але він робив **з любови рідного краю.** І це треба тямити при виголошуванні присуду на Данилишина.

Промова обор. д-ра К. Паньківського.

У коротких, наскрізь річевих виводах промовець підкреслює ріжні моменти поведінки Данилишина у Городку й підчас його втечі та судової розправи, які можуть вплинути злагіднюючо на судовий присуд.

Промова обор. д-ра Льва Ганкевича.

ШЕВСЬКИЙ ЧЕЛЯДНИК І СТУДЕНТ.

Для клієнта оборонця, обв. Жураківського, розправа була мачухою: про нього взагалі майже ніхто нічого не казав. Хтось написав про Жураківського, що сидить і тупо глядить, що довкола нього діється. Вражає диспропорція: поміж першим обвинуваченим, неосвіченим шевським челядником, який виявляє фізичну й духову міць, та тим студентом, який тої міці не проявляє.

Цей львівський процес — це клунок трагічних непорозумінь і конфліктів. Він пригадує якийсь химічний процес, в якому міг би визнатись найкраще хемік. Не можна підходити до того процесу так, наче би тут рішалися справи, аналогічні до колишніх справ з польської чи ірляндської історії. Українська історія є наскрізь самостійна і незрозуміла не то для польських діячів і суддів, але й для самих українців. Наприклад: оці хлопці не мають зрозуміння й у власному громадянстві. Сам оборонець теж не розуміє, як він має ставати на котурни й боронити інтелігента-студента, коли той його клієнт до ніяких котурнів не доріс.

Прокуратор закидує йому страшний злочин участи у збройному нападі, а Жураківський уміє щонайвище револьвер вичистити. Револьвер у руках Жураківського не є зброєю, лише перешкодою. Озброєного Жураківського не можемо уявити собі...

Ніхто Жураківського не бачив, Жураківський сам не знав, де він находиться, бо слабо йому зробилося. Пан прокуратор каже вправді, що всі вони у Городку йшли з приказом „стріляти й мордувати“, але й із цим мордуванням справа неясна. Бо цілий ряд свідків зізнав, що кожний напасник кликав „падай“, або „лягай“, або „руки до гори“ і що люди падали або лягали, а ранили їх кулі випадкові. Не може дати віри, що Жураківський стріляв...

ОДНА КОМІРКА У ХВОРОМУ СЕРЦІ.

Але той бідний хлопець, робітничий сирота, який не мав грошей на скінчення студій і пішов торгувати у крамничці, з хворим серцем і кволим організмом, той хлопець мав ще десь у серці комірочку, яка билася почуттям патріотизму. Він хотів чимнебудь допомогти свому народові. І всупереч усім своїм природним даним, всупереч своїм силам пішов зі своїм хворим серцем до Городка. А зрештою, хто знає, чи не пішов туди саме тому, що станиславівський лікар, який може не визначується великою делікатністю, не сказав йому, що те його серце довго вже не буде битися.

ГАНЕБНИЙ ВИСКОК ЕНДЕКА.

Цей патріотизм усіх підсудних льояльно й обєктивно признала та зазначила у своїх судових звідомленнях і вся польська преса без ріжниці політ. напрямків. І тому з найвищим обуренням нам треба напятнувати вискок останнього „Курера Львовского“, який не бачить „ніякого ясніщого світла“, щоб його кидав у душі підсудних „їхній ніби то український патріотизм“. Погану прислугу польській публіцистиці зробив той журналіст, який відважився писати про „інсценізацію“ „комедії“ з плачем Данилишина...

Оборонець відкликується до трибуналу, щоби він з іншим підходом судив обвинувачених та зокрема Жураківського.

Перервання розправи.

Великою несподіванкою стала заява **предс. трибуналу** після промови обор. д-ра Льва Ганкевича, що розправа перервана **до четверга 9. год. ранку.**

Причину цього рішення можна пояснити хіба тим, що колиб нині, в середу, наглий суд покінчився присудом чи присудами смерти, а президент Республики не скористав з права ласки, то виконання присуду не моглоб відбутися впродовж 24-ох годин — як каже закон — з уваги на урочисте греко-кат. свято Непорочного Зачаття ПДМ. Рахуючись з цими можливостями — розправу перервали.

Таким робом в четвер перед пол. промовлятиме ще обор. д-р М. Глушкевич, обороцям еве*нт. відповість прокуратор, залишаючи обороні останнє слово.

Присуд у четвер, у полудневих годинах.

Хто не вміє користати з права — той не варта його мати. Використайте закон з 31. липня 1924 р. і переведіть ШКІЛЬНИЙ ПЛЕБІСЦИТ за українською мовою навчання!

Повчаючі числа.

Деколи добре подивитися і на ті числа, що їх оголошують урядові чи півурядові установи, щоби з них довідатися, що з господарством дуже зле. Бо страхітливе господарське положення вилазить вже і там, де його все прикрашують великою дозою оптимізму і кажуть в нього вірувати всім тим, на яких від сьогоднішніх гараздів шкіра тріщить.

*

Валюта — основа господарського ладу. Її основа — покриття в резервах емісійного банку в золоті, в чужих валютах і девізах. Але це покриття меншає чимраз більше, а з тим мусить корчитися й обіг гроша, або коли ні, то мусить прийти до його обезвартіснення. І ось числа (міліони золотих):

	Обіг гроша:	Резерви Банку Польського: всі	золото	інші
Жовтень 1928	1.565	1.286	607	678
„ 1929	1.661	1.194	682	512
„ 1930	1.647	996	562	434
„ 1931	1.498	803	594	206
„ 1932	1.369	633	493	139

Себто валюта сьогодні на краю своєї сили. Що буде завтра, годі сказати, але несподіванки не виключені.

*

Клопіт з бюджетом держави. Його рахунковий дефіцит кожного місяця прибільшується, а виглядів на зрівноваження, чи активність бюджету — нема. Цього року тільки січень дав 2.8 міл. золотих надвижки, а з лютого почалися такі дефіцити (в міліонах золотих):

1932:	лютий	29.4
	березень	44.8
	квітень	4.1
	травень	14.6
	червень	39.3
	липень	17.0
	серпень	18.0
	вересень	28.0
	жовтень	10.3

Краще воно не буде, коли такі приктичні вислідк дає преліімінар, що був активний. Бож тепер розглядає сойм преліімінар бюджету на р. 1933/34 — з більше ніж 360 міліонів зол. дефіциту. Яке буде його практичне виконання?

*

Добування сирівців, вугля, нафти, залізної руди маліє чимраз, бо корчиться господарство. Коли продукцію 1928 року взяти за 100, то видобуто:

	вугіль:	ропа (наф.):	зал. руда:
Жовтень 1929	113.6	91.0	95.3
„ 1930	94.5	92.4	66.8
„ 1931	97.3	82.8	34.7
„ 1932	75.6	77.1	19.6

Себто : в добуванні цих основних для господарства, а передовсім промислу, річей — справа більше, ніж погана.

*

На ринку праці справа погіршується чимраз, а промисл у дійсности працює чимраз менше, хоч число безробітних, завдяки статистиці, остає приблизно те саме. Видно це зменшення праці на т. зв. робітнико-годинах. Коли число цих годин за р. 1928 взяти за 100, то в головних галузях продукції було їх у жовтні 1932:

промисл	металевий	44.4
„	хемічний	69.2
„	мінеральний	44.4
„	деревний	45.5
„	будівельний	18.9
„	текстильний	60.5

Положення промислу — далеко невдоволяюче і не рожеве.

*

Але зате обтяження населення платностями для держави не маліє.

Про це свідчать доходи держави і пересічне обтяження цими доходами населення. Ось числа:

	Заг. впливи держава в міл. зол.:	Обтяження насел. на голову в зол.:
1926/27	2.159	71.1
1927/28	2.771	90.9
1928/29	3.008	97.3
1929/30	3.029	96.9
1930/31	2.746	86.7
1931/32	2.262	70.3
1932/33 (як в бюджеті)	2.377	72.6

Отже тепер обтяження на душу населення є більше, ніж у році знаменитої конюктури — в р. 1928. Таксамо всі приходи держави преліміновуться далеко вище ніж перед 4-ма роками. Так неначе за цей час нічого не змінилося в господарському світі, так неначеб не прийшла за цей час страшна криза, так неначеб ми жили в давних добрих часах. Та на жаль числа, що в горі їх ми навели, кажуть вірити в щось інше.

Невже ці числа не є обовязкові, коли мова про доходи держави? Здається, що в цьому напрямку господарське життя вимків не знає. Бо ці числа є надто ясні — і повчаючі.

—o—

Наші в Бельгії.

Загальні Збори Нац. Союзу Українських Сту-
Після даннаставитьсобіще,Іключем(ст вю 1-к
дентів у Лювені. — З діяльности проводу. — Поширення діяльности в новому шк. році. — Склад нового проводу. — Почесні члени. — Загальні підсумки.

Дня 6. XI. ц. р. відбулися звичайні Загальні Збори Нац. Союзу Українських Студентів у Лювені (Бельгія). Серед нинішніх невідраних умовин у краю створення нового осередка української науки на заході Европи є великим здобутком Лювенський університет починає відгравати ролю, яка буде записана тревало в книгах скитальщини українського студентства та в історії українського культурно-наукового життя.

Збори почалися довшою промовою-звітом голови проводу НАСУС-а студ. Кішки Анд. Діяльність проводу була тяжкою працею кількох одиниць на бельгійському ґрунті. Маємо тут на думці приготування та перші кроки, які треба було поробити у звязку з приїздом більшого числа українських студентів до Бельгії. Інтервенції у ректорів та професорів люв. університету, по бельгійських міністерствах освіти й заграничних справ принесли в результаті те, що сьогодні бачимо: кілька десятків нашої студіюючої молоді в люв. університеті. Нераз треба було користуватися авторитетом української Нац. Ради в Брюселі. Организування українських студентів у Бельгії, тісний звязок та співпраця з іншими українськими організаціями на терені Бельгії, контакт з бельгійським студентством та іншими чужинцями, листування зі студ. організаціями поза Бельгією, активна участь у допомоговій акції для національних установ у краю — ось робота проводу. З навалом більшої праці, коли члени проводу були заняті іспитами, кооптовано до проводу студ. Винницького І., а вкінці покликано вакаційний комітет, зложений зі студентів Душника В., Дутки М. і Фелишина Н. — Представники НАСУС-а брали участь у конгресі бельгійських національних студ. організацій (Union Nat. des Studious Belges) в Монс, у міжнародньому конгресі католицьких студентів у Брюселі (з повним успіхом). Провід НАСУС-а є в постійному звязку з центральним бюром CIT. (Confederatia Internationale des Studious), при якому міститься також централя бельгійського студентства. В самому Лювені НАСУС має представників у Salon International (міжн. студ. організація), в якій є заступлених 45 національностей. Слід тут згадати про виступ хористів, членів НАСУС-а, в Літургічному конгресі, що його уряджувало бельгійське та голяндське духовенство (оо. Венедиктини). Про цей виступ помістив гарну рецензію голяндський журналіст з Амстердаму п. Wahl у журналі „Standaard".

З приїздом понад пятьдесяти студентів із краю організаційні рямці НАСУС-а видались малими. Потреба ширших організаційних сіток створила Літературний Гурток, що остаточно прийняв назву: Катол. Студ. Кружок Української Культури, який перебрав відповідну ділянку праці НАСУС-а, як уладжування рефератів та відчитів, підготовка листопадового свята і т. д. Зорганізовано хор і перший виступ зі Службою Божою в Ліежі дня 1. листопада — це певна запорука, що хор сповнить своє завдання. Хор вже готується до великого українського концерту у Брюселі. Рівночасно сформовано при НАСУС-і футбалевий клюб, організується аматорсько-фотографічна секція. Провід є в постійному контакті з комітетом „Foyer Universitaire Slave", в якого заряді є студ. дім, де живуть українські студенти. Головою цього комітету є о. кан. Ноблес, проф. люв. кат. університету, котрий прихильно ставиться до української справи. Заслуженим для українських студентів (з окрема для тих, що вже в Лювені), є о.Журден, який не щадить для них ні трудів ні заходів і зі справжнім пієтизмом поглиблює звязки з нами. Недавно зовсім йому незнане українське студентсво в Бельгії знаходить в його особі справді горячого прихильника.

Перед двома місяцями провід НАСУС-а розпочав фінансову акцію для допомоги кільком своїм членам, що не мають змоги докінчити своїх студій. До стипендійної комісії покликано інж. Мартинева, як представника української Нац. Ради в Бельгії, та голову й заст. голови нового проводу.

Після звіту голови слідували звіти секретаря О. Горняткевича та скарбника Степана М. Потім була дискусія над проектом статуту Союзу, до чого й покликано спеціяльну комісію.

РЕВМАТИКИ

і ті, що терплять на нервові болі

повинні у власнім інтересі випробувати таблетки Тогаль. Тогаль загоїть болі. Нешкідливий для серця, шлунка та інших органів. Попробуйте, а переконаєтесь сами, але жадайте у власнім інтересі тільки оригінальних таблеток Тогаль. Дістати можна у всіх аптиках. 1-3

Після нових виборів до проводу увійшли: А. Кішка, студ. агр. — голова (знову), Ж. Процишин, студ. політ. наук — заст. голови, М. Дутка, студ. мед. — секр., М. Степан, студ. мед. — скарбник, А. Пацлавський, студ. мед. — домівкар. Референтура звязків та преси: М. Граб, абс. тор. наук — реф. зовн. звязків, В. Душник, студ. політ. наук — член проводу і пресовий реф., П. Лукасевич, студ. тор. наук., член проводу, о. кур. Хомин ex officio — духовн. дорадник. Контр. комісія: Ф. Штик, абс. торг. наук. і М Савка, студ. торг. наук. Загальні Збори вислали привіти: Митр. Шептицькому, о. О. Корбі в Станиславові, проводові ЦЕСУС-а, о. д-рові Конраді М., акад. душпастирові, Краєвій Студ. Репрезентації; проводові: кардиналові Van Royes (Бельгія), ректорові люв. університету, віце-провінциялові оо. Єзуїтів Misson-ові у Брюселі. Почесними членами НАСУС-а іменовано: о. кан. Nobless-а, проф. люв. університету, о. Журдена, о. д-ра Конрада й о. О. Корбу.

Загальні підсумки нашої праці наскрізь позитивні. Лишається тільки горяче бажання, аби здобуте довіря серед чужинців удержано, бо зруйнувати його можуть тільки — свої. — Це мусить мати на увазі новий провід.

Душник Вол.

Напади в Берліні.

БЕРЛІН, 21. XII. ПАТ. Минулої ночі в Берліні пльондрували крамниці. До крамниць входили гуртки напасників і револьверами лякаючи обслугу, забирали собі крам. Поліція нікого не впіймала. Декуди були комуністичні демонстрації, які поліція розганяла гумовими палками. До гострих виступів дійшло в Кобленції, де, хоч поліція інтервеніювала, вибито в крамницях шиби, а замасковані напасники зі зброєю у руках нападали на крамниці та забирали крам. Поліція перевела арештування й то у дільницях, де живуть безробітні.

Амбасадор СРСР. перепрошує англійський уряд.

Між урядом Великої Британії та СРСР прийшло недавно до гострої дипльоматичної перепалки, яка покінчилася тим, що радянський амбасадор у Льондоні офіціяльно перепросив англійський уряд за очернення його міністра закордонних справ в офіціяльному органі радянського уряду. Конфлікт прибрав був досить грізний вигляд, коли радянський уряд відмовився був перепросити Англію, мотивуючи свою відмову тим, що він не може перебирати відповідальности за те, що пише редактор хочби й офіціяльного часопису. Ціла справа почалася ще минулого місяця, коли в „Ізвестіях" (з дня 13 листопада) появився наклеп на британський форейн офіс, що він, мовляв, фальшує докали. Форейн офіс мав тими фальшованими документами доказувати, що Третій Інтернаціонал і радянський уряд — це все одно. Справа в тому, що Третій Інтернаціонал видав недавно інструкції для британської комуністичної партії, щоб її члени творили ячейки в англійських військових частинах, а також щоб індійська комуністична партія піддержувала спротив у плаченні податків, щоб організувала страйки і т. д. Справа велася довший час, аж врешті радянський амбасадор у Льондоні офіціяльно перепросив англійський уряд і справу „покінчено". СРСР залежить на відновленні торговельного договору з Англією.

(УКРБЮРО ЛЬОНДОН.)

—o—

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 23. ГРУДНЯ 19392.

С. ГАЙДУЧОК. 2)

Норвеґія у Славську.

(Докінчення).

Вечором обрахування місць переможців і чергових, а ранком біг верховинців з Тростяна. Знову в год. 5.30 рано на ногах. Ні хмарини на небозводі, а ясно синяве й червонаве золото сходу сонця. Вже озолотило воно головку-верх Ільзи, замаєну смерічками. Тростян зі своїм старечим, білим чубом добряче виглядає в морі сонішного світла. Він-же повага на цілу околицю! Немає рівні. Розсівся сановито, обгорнув своїми раменами Хітар, Лавочне, Плаве, Грабовець. Це дука-газда в морі верхів, сигл і верхів. Вже год. 7. ранку; збігаються перші верховинці до змагань. Мриц переглядає молодняк. Перевіряє стан здоровля. Паньків, що-хвилини хапає своїм апаратом групи, типи і цікаві моменти. Я почуваюся вдоволеним. Кожне поручення без вагання виконують.

„Метові на старт зі старшими руш!" — понеслось і за хвилину витягається 30 лещетарів і довгий гусак та рівномірним посувом пре на Тростян. Незабаром забиває С. Рожанковський молодняк у силі 17 змагунів, щоб вони в зїзді зміряли свої сили.

Ех, ви спортсмени Львова, і т. д.! Чи знаєте, що ніхто з них не допитується за нагородами? Нікого з них не відстрашує те, що не буде перший. Вони йдуть спробувати своїх сил. Хочуть знати, хто на якій черзі буде! — Вас хіба на мотузі до таких змагань притягати! Вас, що вмієте тільки диспутувати над кроєм штанів та чи в береті їздити чи в шапці. У вас спортова мода, в них-же сам спорт у своїй суті. Ми рівнож пнемося за ними під гору. Стаємо. Не дише я, але й інші. Здіймаємо лещата, зіскробуємо смари. Мороз змяк і приповідка „Хто смарує, той їде" неправдива. Модифікуємо цю приповідку і виходить „Як смаруєш, так їдеш".

Сонце прaжить, як у літі. В морі сонця, тепла й синяви забуваєте, де вас черевик тисне.

Вже мета молодняку, біля зимарки в половині зїзду з Тростяна. Молоденькі верховинці котятами гріються на сонці біля неї. Сушать лещата. Навіть свічки дома не мають, щоб дошки висмарувати зі споду. Виж у Львові смаруєте всякого рода „гавгами", „естбі" і т. д. Та це вам не помагає, бо стає вас з усіх міст галицької волости до краєвих змагань аж 22! Чи не загнуло вас маленьке Славсько?

Ще маленька замітка.

У віддалі, яких 50 кроків, за смерічками стояв гурт старших жінок. Це мами. Їх синки будуть зїздажати. Як рідко можна поліпше побачити у Львові на змаганнях. Тим верховинкам-матерям їхні діти також дорогі. Та вони добре знають, що життя на них не буде вічно хухати і їх пестити.

Підходжу вище і передомною вид на три четвертині дороги зїзду. Сідаю на пеньку і приглядаюся змаганням.

Молодняк покінчив старт. З половини Тростяна несуться вниз перші чорні кульки. Деякі з них губляться на білому полотні снігу. Видко пробують, чи сніг глибокий. Перші підбігають до мене. Мене цікавить, якто вони перестерігають змагових правил.

Он добігає другого на плоскім. Чую: з дороги! І машинально робить передній задньому місце. Вступається на бік і пре дальше за своїм суперником. Fair play!

Вертаю вниз, а на мету виляг народ і приглядається боротьбі.

У домівці роздача скромних памяток участи. Залягли кімнату, сіни. Обступили і вікна.

Промови менше і більше влучні. Одна залишилась у памяті і глибоко запала в душу. Це була промова „князя" громади: „Ви нас вчите аби ми не були тою піною на морі, яка в ньому розпливається". Здається, що більшого признання для Карпатського Лещетарського Клюбу за той почин не треба було.

Цим він здобув на тих змаганнях перше місце.

—o—

Мистецьке життя.

Виставка Сучасної Української Графіки в Берліні.

У Берліні, одному з найважніших европейських культурних і мистецьких центрів, у салях Державної Мистецької Бібліотеки (як виїмкове явище) відчиняєть-ся 1. лютого 1933 р. виставка сучасної української графіки з такими відділами: 1. листова гравюра: а) гравюра XIX. віку; б) модерна гравюра. 2) Книжкова графіка: обкладинки, фронтіспіси, заставки й кінцівки, ілюстрації, знаки видавництв старих і модерних, екслібріси. 3) Графіка державної служби: гроші, поштові марки, банлеролі, карти до гри. Виставку влаштовує Український Науковий Інститут. Більшість експонатів, що були на такій самій виставці у Львові в червні ц. р. Асоціяція Незалежних Українських Мистців висилає саме на цю виставку.

Олекса Кравченко.

Олекса Кравченко, це краса і гордість сучасної російської графіки. Імя його відоме в цілому мистецькому світі, а рідко які мистецькі журнали світу не містили його чудових графік, виконаних у дереві. Постійно він працює в Москві, а походить знад Волги, з українських переселенців. Недавно він уперше відвідав Україну і... став свідомим українцем. Тепер підписує свої праці не Алексей Кравченко, а Олекса Кравченко. Одна з його річей уміщена в останньому числі „Мистецтва" власне з таким підписом, а тепер прийшла ціла серія ілюстрацій до творів Гоголя в повнім розумінні того слова архитворів. Ця вістка, яку одержала А.Н.У.М. зробила в наших мистецьких колах велике враження.

Німецький критик про Марію Дольницьку.

У віденськім німецькім квартальнику „Кірхенкунст" ч. 5. за цей рік уміщена ілюстрована стаття відомого історика мистецтва Ганса Тіце „Емалії Марії Дольницької". Стаття написана фахово і культурно та ставить цього нашого мистця на височінь першорядних майстрів емалії. Автор знаходить у Дольницької подвійний мистецький шлях її творчости, себто сучасного мистця, що виховався на ґрунті модерної віденської академії та одночасно мистця, що не пориває зі своїми українськими традиціями.

Монументальне мистецтво Радянської України.

Харківське видавництво „Мистецтво" випустило монографію під цією ж назвою з текстом мистця і критика Евгена Холостенка. У монографії поміщені 93 ілюстрації з мальовил санаторій, клюбів, касарень і майстерні монументального малярства Української Академії (Інституту) Мистецтв.

Як бачимо з цієї монографії, монументальне мистецтво в Україні в кращих його зразках, що дає творість понад 20 наших мистців, є під очевидним впливом мистця М. Бойчука. Його школа вийшла з нашого візантійського мистецтва і дає оригінальні праці, в яких находимо проблиски окремого українського стилю.

У монографії є цікаві уривки з автобіографії М. Бойчука, якого вислали до Ленінграду саме за той „неблагонадьожний" мистецький напрям.

З орґанізаційного руху.

ВЕЛИКЕ ВІЧЕ В ПЕРЕМИШЛІ.

Велике віче в Перемишлі присвячене шкільному плебісцитові та справам політичним і господарським, скликала Повітова Народня Організація УНДО на 5. XII. ц. р. Велика саля Народнього Дому в Перемишлі виповнилась по береги так, що було понад 1.500 присутніх з усіх кругів нашого громадянства. Віче отворив посол д-р Загайкевич. До президії увійшли: посол д-р Загайкевич як предсідник, Микола Заклинський, господар з Риботич, о. Пшепюрський зі Старяви, Тимко Паславський зі Станиславчика, о. Кулинич з Вірка, Іван Галик з Викова та Микола Васлейко з Шегинь. Секретарював звільнений перед кількома днями з тюрми Павло Ґенґало. Перший реферат про шкільні правила, наше в цій ділянці положення та про шкільний плебісцит виголосив адв. д-р Рибак. В оживленій дискусії забирали слово: о. Сенечко, інж. Воляниць, Чупіль з Рожубович, Оленсин Михайло, Саган з Перемишля, о. Пшепюрський, Чорняк з Валяви і Фединський з Бо...ич. Проголошені о. Сенечком резолюції принято одноголосно. Відтак рівнож одноголосно принято ще такі резолюції: інж. Волиниця про зниження оплат у школах, передовсім для вбогої молоді, про субвенціонування владою і повітовими виділами бурс, які примішують сільську молодь, дальше у справі основування державних господарських шкіл з українською мовою навчання. Гром. Саган з Перемишля і Чорняк з Валяви поставили резолюції у справі українських молитов у школах з домаганням, щоб не змушувати українських дітей до молитов у чужій мові. Всі ці резолюції принято одноголосно. Дивну диверсію хотіли зробити на вічу наші молоденькі гурра-патріоти, одначе дістали від самих селян належну відправу. Другу часть зборів виповнила промова посла д-ра Загайкевича, який представив сучасне положення українців, а зокрема селянства, та повідомив про внесення й інтерпеляції Української Репрезентації в соймі дня 3. XI. ц. р. Обговоривши конечність консолідації і координації всіх незалежних українських партій та організацій у краю і на еміґрації, закінчив закликом до праці в імя найвищих ідеалів нації. Національним гимном закінчено віче.

Комісія для справи довгів перестане істнувати?

ВАШИНҐТОН. (ПАТ). Тому, що Рузвельт ставиться вороже до співпраці з Гувером, уважають тут за певну річ, що комісія для справи довгів перестане істнувати по дні 4. березня, себто після обняття функцій президента Рузвельтом, оскільки взагалі буде утворена. Члени конґресу з демократичної партії відмовили співучасти в тій комісії.

НОВИЙ ДЕЛЕҐАТ ФРАНЦІЇ ДО СОЮЗУ НАРОДІВ.

Кружляють поголоски, що делеґатом Франції до Союзу Народів має бути Еріо.

Персько-англійський конфлікт.

Англія, або радше сказатиб, англійські акціонери мають контролю над великими нафтовими теренами в Персії. В ціли вихіснування тих теренів пороблено міліонові вклади капіталу, а з перським урядом заключено контракт на концесію, яка мала би тревати ще шістьдесять літ. Тимчасом на приказ перського шаха вирішив кабінет міністрів (без усправедливленої причини) анулювати цей договір. Через це Англія наражена на великі втрати (сам британійський уряд є у великій мірі власником уділів персько-англійської нафтової компанії) і запротестувала перед перським урядом проти такого зломання договору. Одначе протест поміг мало. Британійський уряд вніс тепер (14. ц. м.) на перський уряд скаргу до Союзу Народів за зломання договору. В найближчих днях збереться Рада Союзу Народів, щоб ту справу розглянути. В Англії говорять, що цей персько-англійський конфлікт має свій корінь у Москві. (УКБЮРО ЛЬОНДОН.)

Коли збереться райхстаґ.

БЕРЛІН, (ПАТ). Конвент сеніорів райхстаґу відкинув внесок у справі скликання плєнуму ще перед святами. Зате райхстаґ збереться перед новим роком. Ту ухвалу уважають у політичних колах за тимчасовий компроміс. У звязку із законом про амнестію, що має бути ухвалений, обчисляють, що з вязниць вийде ок. 20.000 осіб.

Шукають рівноваги в бюджеті.

ПАРИЖ, 21. XII. ПАТ. Міністр фінансів покликав до життя спеціяльну комісію знавців у характері дорадчому, щоби скласти докладні інформації у звязку з направою бюджетової рівноваги. Комісія функціонуватиме до 5. січня.

Саботаж „хлібозаготівлі".

МОСКВА. (ПАТ). Саботаж „хлібозаготівлі" в окрузі уральськім і сибірськім стрінувся з гострими репресіями супроти 23 совхозів. Арештували багатьох директорів тих установ. У 82 районах (повітах) на Україні заборонили продажу промислових товарів. Визначили спеціяльні робітничі комісії, яких завданням буде викривати збіже, молотити його і доставляти до міст.

Уряд Поль Бонкура перед палатою послів.

ПАРИЖ, (ПАТ). Уряд Поль Бонкура представився палаті послів дня 22. ц. м. в год. 15-ій.

Дві страшні катастрофи.

Передмістя Парижа Антоні було вчора видовищем страшної летунської катастрофи. В часі карколомних еволюцій на висоті 200 м. летун упав у коркотяг і впав на дах дому, в якому жило двоє старушків з 2 внуками. Дім став в одному моменті горіти. Старушка з внуками вибігла на вулицю, одначе по хвилині вернулась, аби рятувати свої ощадности і згинула в димі й полумях. Летун згорів разом з апаратом. Відломки заліза зранили 17 людей, які спішили з поміччю, в тому 8 осіб тяжко.

*

АТЕНИ. (ПАТ). В часі лету для вправ упав військовий літак на один з будинків. Два летуни понесли смерть, а 10 осіб є ранених.

Оживлена діяльність Ґ. П. У.

МОСКВА. (ПАТ). З нагоди 15-ліття ҐПУ преса заповідає оживлену діяльність ҐПУ у справі переломання саботажу селянства. В цій справі забирає голос „Правда", що домагається гострих репресій проти тих комуністів, що боронять селян.

ПОДЯКА.

Високоповажаному Панові Докторові-Сотникові Матушевському, лікареві в Залщиках, складаю прилюдну щиро-сердечну подяку за вилічення мене з тяжкої серцевої недуги і за батьківську опіку підчас лічення

Анна Кирилюківна з Бедриківців.

РОСІЙСЬКИЙ НАФТОВИЙ СИНДИКАТ У ПЕРСІЇ.

ВІДЕНЬ, 21. XII. ПАТ. З Льондону повідомляють, що російський, нафтовий синдикат постановив поширити свою діяльність у Персії. У звязку з цим сіть банкових відділів поширять. На ту ціль призначено кілька міліонів рублів у золоті.

В КРАЇНІ ДЕКРЕТОВОГО ПОСТУПУ.

МОСКВА, 21. XII. ПАТ. Тут оголошено декрет, яким уводиться примусову доставу молочних продуктів, так як: збіжа та мяса. Визначені контингенти дуже високі — від 50 до 280 літрів молока річно від одної корови. Контингенти визначені на індивідуальні господарства є вищі на 50 відсотків від контингентів рільничих колективів.

ПІДЗЕМНЕ ТРЯСЕННЯ.

САН ФРАНЦІСКО, 21. XII. ПАТ. В стейті Невада відчули сильне підземне трясення. Це найсильніше трясення, як те, яке було в 1925 р.

НОВИНКИ

— **Приймаю як давніше в моїм Заведенні при вул. Сикстуській ч. 17 від 9—1 і 3—6. Насс. 2-**

— **Черевики, кальоші, снігівці, пантофлі і всяке** інше взуття купуємо виключно в „КОМЕТІ", Львів. Ринок 21. **Станиславів,** Сапіжинська 10.

— **Сходини львівської Делеґатури С. У. Г.** відбудуться в понеділок дня 26. грудня ц. р. в год. 4. попол. в льокалі Т-ва „Земля" у Львові, Ринок ч. 43/I. з таким порядком нарад: 1) Реферат про новий польський екзекуційний закон та його прикладення в практиці — виголосять: тов. Микола Багринівський і тов. д-р Іван Кміцикевич. 2) Положення і вигляди української адвокатури на Волині, Холмщині та Поліссі — зреферує тов. Микола Багринівський. 3) Звіти: з діяльности Начальної Адвокатської Ради подасть тов. д-р М. Глушкевич, з діяльности адвокатської Ради у Львові подасть тов. д-р А. Говикович та з діяльности Адвокатського Дисциплінарного Суду подасть тов. д-р Михайло Волошин. 4) Біжучі справи і внесення. — **Д-р Евген Шуровський,** львівський делеґат.

— **Мотиль у Редакції „Діла".** Від п-і Білецької дістали ми сьогодні гарного мотиля, що прилетів несподівано вчора (20. грудня!) до її помешкання. Хто цікавий, може оглянути мотиля в нашій Адміністрації.

— **Перевіз політичних вязнів.** На днях перевезені з львівської вязниці до вязниці в Тарнові такі українські політичні вязні: Вирста Дмитро, Миськів Іван, Лахман Павло, Паланицький Іван, Савчинський Ярема, Костюк Павло, Пец Дмитро, Кравчук Іван, Кожушко Микола, Еліяшевський Микола, Гучко Володимир, Гайвась, а до Стрия Михайлович Богдан.

ДАРОМ

2 ЗНАМЕНИТІ НОЖИКИ ДО ГОЛЕННЯ „САЛЬФЕРС" тому, хто купить 5 шт. за 1.— зол тільки Перфумерія С. ФЕДЕРА, Львів Сикстуська 7.

Почтові висилки відворотно.

— **Осторога.** Виділ Т-ва Українських Студентів Католиків „Обнова" у Львові остерігає українське громадянство перед несовісними людцями, які підшиваються під Т-во „Обнова", пофальшувавши уповноваження, підписи та печатку Т-ва і збирають жертви на неістнуючий „фонд української студентської католицької молоді". Виділ Т-ва „Обнова" ніколи нікому не давав уповноваження збирати жертви на згаданий вгорі фонд. — За Виділ Т-ва Українських Студентів-Католиків „Обнова" у Львові: **Богдан Ластовецький,** заст. голови, **Ірена Іванчук,** секр.

— **Антисемітські летючки** розкидали у Камінці Струміловій два польські студенти Стефан Шіндлер і Антін Лясота. Обох їх арештували за погромницьку агітацію.

— **Щаслива цукорня.** Цукорня Д. Стецькова при вул. Миколая має у середині якийсь магнет, що притягає вломників. Вчора ще раз, після кількакратних вломів за цей рік, пробували два львівські майстри від чужих замків М. Боднар і А. Содома осолодити собі гірке життя тістечками. Обом виправа не вдалась.

У треті роковини смерти бл. п.

о. Михайла Олексишина

найдорожчого і ніколи незабутнього Татка і Дідуня, гр.-кат. Пароха Суховолі, пов. Броди,

відправлена заупокійна Служба Божа з панахидою в середу 21. грудня ц. р. в год. 7.20 рано в Архикатедр. Церкві св. Юра у Львові.

Діти і внуки.

— **Український гість з Китаю в Льондоні.** До Льондону приїхав з Китаю на довшу різдвяну відпустку наш земляк, п. Омелян Мельник. Він занятий як державний урядовець у китайській службі, в полудневій провінції Юнан. П. Мельник має намір відвідати також континент, а опісля через Харбін (де він кінчив свої студії), переїде до Шангаю.

— **Смерть мистця.** В Кракові помер маляр і професор Академії Красних Штук бл. п. Карло Стриенський.

— **Будують.** ПАТ повідомляє, що заходом „Кола Т. Ш. Л." в Ягольниці-місті, пов. Чортків, збудували „Дом Роботнічи" в Нагірянці. Наразі в тому домі отворили читальню для фабричних робітників „Звйонзку Стшелецького" і крамницю „Кулка рольнічого".

— **Ріжні вістки.** Між англьо-американськими нафтовими підприємствами і румунськими дійшло в Парижі до порозуміння, щоби обмежити експльоатацію нафти. — Японський представник у Москві заявив, що радянський уряд рішив інтернувати ґен. Су-Пінг-Уена і його 3000 вояків у військовім таборі в Томську. — У Німеччині арештували протестантського пастора, націонал-соціялісти, якого підозрівають у крадежі вибухових матеріялів із арсеналу райхсвери. — У Німеччині зареєстрували цього року 96 випадків недуги менінґіта; 26 осіб померло. — У Бразилії проголосили декрет, який на три роки відбирає всі політичні права колишнім президентам Вашинґтонові, Люісові і Артурові Бернадесові. — У Барсельоні помер визначний кагальонський письменник Мартін Аґіляр у 64 р. життя.— Біля Парижа впав військовий літак на дім, який загорівся; 10 осіб ранених. — У Бомбаю помер у нужді 70-літній колишній міліярдер Капіядо.

— **Помер провідник німецьких соціялістів.** У Берліні помер у 82 році життя Едвард Бернштайн, один із найголовніших представників „марксизму" у Німеччині. Від його імени пішла назва „бернштайнізму", соціялістичного напрямку, званого теж „ревізіонізмом". Бернштайн був ворогом соціяльної революції, яку проголошував Маркс і боронив погляду, що всі суспільні реформи найкраще перевести мирними засобами, поволі, леґальною боротьбою сильної та добре зорганізованої робітничої партії. Від 1903 р. Бернштайн є послом. Підчас війни зірвав із соціялістами, які піддержували війну і заснував власну партію. Його найважніші твори: „Суспільна і приватна власність", „До історії та теорії соціялізму", „Засновки соціялізму і завдання соціялдемократії", „Історія берлінського робітничого руху в рр. 1848—78", „Страйк, його суть і вплив", „Фердинанд Лясаль", „Право народів і політика народів", „Правда про Німеччину в кліщах" (підчас війни), „Німецька революція, її народини, процес і діло" і „Документи до світової війни".

— **Підіймаються ріки.** Ріки у східніх Піренеях постійно підіймаються. Повінь спричинила великі шкоди.

— **Новий закон.** У Ризі парлямент приняв закон про некарання за перервання вагітности. Перервати вагітність можна тільки тоді, коли вона загрожує життю матері або дитини.

ВІДГУКИ ДНЯ.

З нагоди діточого свята.

Добрі то були часи, коли я ще вірив у святого Миколая, що він приходить на землю і з нагоди своїх іменин роздає чемним дітям дарунки.

...Тиха зимова ніч. Куди глянути — сніг як білий обрус, а місячне світло як срібні котари. Молочною дорогою мчаться саночки, запряжені в білі коники, а на них упряж із золотими дзвіночками. В санках Угодник Божий, бородатий, але ласкавий і всміхнений, сивий, але румяний і черствий. Біля нього ангел з маленькими крильцями і з величезним міхом подарунків.

Вихром мчаться саночки, аж на молочній дорозі сріблиста курява встає. А за санками скільки сил у ногах — дує чорт. Язик висолопив, хвіст до гори, на плечах вязанка різок. Св. Миколай цукорки (на жаль, не було ще тоді „Нової Фортуни"!), а він різку, св. Миколай ляльку, а він дві різки. Злорадна усмішка грає на його лиці, радіє нечистий, що зробить пакість...

А потім саночки зїзджають денебудь у ліс, на галяву, там коні трошки спічнуть, небесні пасажири розглянуться і тоді — вйо, під кожну хату, де є діти...

Добрі були часи...

Минулися як минулося неодно, як розвіялась неодна мрія, як пропало неодно вірування.

В гімназії св. Миколаєм був тільки перебраний „осьмак" чи „семак", так само як чорт. Актор нудив усіх промовою і якби не чорт, не булоб забави. Він кидався між хлопців і кропив їх різкою та путав ланцюхом.

І це минулося.

Вже від давна не приходить до мене св. Миколай. Зате мушу що року заступати його і класти дітям під подушку якісь дарунки... щорік то менші.

І що року бачу „св. Миколая" в школі.

Ніде це свято не робить такого прикрого враження.

Школа — як школа. Ходить до неї син, якого батько має три платні і син, якого батько мав одну і цю втратив.

Обидва сини приходять на Миколая і обидвом беться маленьке серце від ожидання, що принесе їм сивенький приятель дітей на свої іменини.

І бачу: Богатому лещата, богатому лижви, богатому десять пакунків із солодощами. А бідному скромний дарунок бідної школи. Щасливий той хлопчина, який вже знає, що це тільки вистава, що св. Миколай це перебраний студент, ангел — студентка, а чортик — його старший товариш.

Але який бідний той, який вірить, що це таки справді Угодник Божий! Чому така несправедливість навіть у небі?!

Розумію амбіцію деяких матерей: нехай — мовляв — люди бачать, як я свого сина люблю! Мій син, хоч і не конче добре вчиться, але раз — це вина учителів, а два — що має наука до любови!

А все таки можеб зробити компроміс:

У школі тільки шкільні дарунки, а домашні: лещата, лижви, ляльки і т. п. — вивісити на вікні хати, щоб люди бачили.

Галактіон Чіпка.

П О Д Я К А.

Вп. Д-рові Сегенові, лікареві в Стрию, складаю отсією дорогою найсердечнішу подяку за вміле й безкористне переведення операції, батьківське пожертвування та врятування моєї дружини та доні від смерти.

інж. Рейнарович.

Із судової салі.

УВО ПЕРЕД ОКРУЖНИМ СУДОМ У ЧОРТКОВІ.

В днях 17. і 18. грудня ц. р. станули перед судом присяглих у Чорткові: 1) Ярослав Клим, літ 21, друк. складач, 2) Мирослав Кушнір, літ 18, торговельний помічник, 3) Йосиф Кузик, літ 18, рільник, 4) Микола Гречка, літ 24, рільник, 5) Іван Демчук літ 22, рільник і 6) Тарас Левчук кравець, усі з Копичинець, обвинувачені у злочині держ. зради з арт. 97. § 1. кк., поповнені в той спосіб, що в часі від травня 1930 р. до кінця липня 1932 р. брали участь в орґанізації УВО і „в той спосіб увійшли в порозуміння в цілях відлучення східної Малопольщі від Польської Держави". На основі ухвали присяглих, трибунал засудив: 1) обв. *Ярослава Клима* за злочин держ. зради з арт. 97. § 1. кк. на кару *3-літньої вязниці* й утрату громадянських прав на 5 літ, 2) *Йосифа Кузика* за провину з арт. 166. 1. кк. (приналежність до нелеґальної орґанізації) на кару *півтора року* і 3) *Тараса Левчука* за провину з арт. 155 § 2. кк. (кольпортажа нелеґальних друків ОУН на кару вязниці *півтора* року. Зате увільнили Мирослава Кушніра, Миколу Гречку й Івана Демчука. Обвинувачених боронили адвокати д-р Володимир Електорович і д-р Михайло Росляк.

Внаслідок скасування Найвищим Судом у Варшаві вироку окружного суду в Чорткові з дня 16. червня 1932, яким засуджено тоді між іншими: 1) Онуфрія Шиманського, літ 21, рільника в Новосілці Костюковій, за злочин держ. зради з §§ 58 ц. і 59 б кз. (за приналежність до УВО) на кару тяжкої вязниці 10 літ і 2) Михайла Гриньчука, рільника у Сковятині, за злочин держ. зради з §§ 58 ц. і 59 б. к. з., дальше за злочин підпалу з §§ 9. 166 і 167 е. к. з. на кару тяжкої вязниці 15 літ, відбулася в дні 20. грудня перед чортківським трибуналом поновна розправа проти тих самих обвинувачених лише дотично нового виміру кари по думці нового закону. По відчитанні обох попередніх вироків, себто окружного суду в Чорткові з 16. червня 1932 і Найвищого суду у Варшаві з 14-го листопада 1932 та вислуханні виводів прокуратора п. Валявського й оборонця адвоката д-ра Електоровича, трибунал по довшій нараді проголосив на основі вердикту присяглих з 16. VI. 1932 поновний вирок, яким засудив: 1) обв. *Шиманського* за злочин з арт. 96. і 97. § 1. кк. *на кару 6-річної вязниці* і позбавлення гром. прав на 10 літ, а 2) *обв. Гриньчука* за злочин з арт. 96, 97 § 1., 215 § 1. і арт. 26, 29 § 2. 215 § 1. кк. на кару *10-річної вязниці* й утрату гром. прав на 10 літ. Рівнож від цього вироку зголосили засуджені касацію. Обох обвинувачених боронили: на першій розправі, що тревала від 9. до 16. червня 1932, адвокат д-р Степан Шухевич зі Львова, на касаційній розправі перед Найвищим Судом у Варшаві у дні 14. листопада 1932, сенатор д-р Антін Горбачевський, а на останній розправі дня 20. грудня 1932. адвокат д-р Володимир Електорович.

ВЕЛИКОДНІ ЛЕТЮЧКИ ПЕРЕД СУДОМ У ПЕРЕМИШЛІ.

В справі проти І. Кузича і тов. по дводневій розправі проголосили дня 17. ц. м. в год. 3. по півночі на підставі вердикту суддів присяглих присуд: *Осип Тужович, Іван Мощак* та *Андрій Барнич* зовсім уневиннені і звільнені з вязниці. *Іван Кузич* признаний винним злочину з арт. 154. §1. й арт. 156. та *засуджений на 2 роки* з вчисленням слідчої вязниці (несповна 7 місяців), *Дмитро Глухий, Вол. Вітик, Мих. Городецький* та *Онуфрій Юристовський* признані винними злочину з арт. 156 і засуджені: *Глухий на 15 місяців, Вітик на 1 рік, Городецький і Юристовський по 10 міс.* — всі з вчисленням слідчої вязниці. А що Вітикові, Городецькому і Юристовському в дорозі амнестії дарували половину кари, тому й вони три вийшли на волю.

Завдяки внесеному адв. д-ром Загайкевичем поданню і його заходам ухилено дня 17. ц. м. превенційний арешт і випущено на волю Ол. Матлу, Я. Ґумовського, К. Березовського, В. Мартинюка і М. Захарчевича, щодо котрих ведену у днях 5. і 6. ц. м. розправу перервано на 14 днів в ціли переведення ще деяких доказів, а передовсім засягнення експертизи з Воєвідства дотично інструкцій, поданих в „Сурмі", та щодо нелеґальности „Юнака" і його звязку з ОУН. Тих обставин слідчий суддя не зважаючи на піврічне слідство, не міг вияснити. А що експертиза з воєвідства не надійшла, а каденція присяглих суддів скінчилась дня 17. ц. м., то розправу відложили до слідуючої каденції. В тім стані справи внедав адв. д-р Загайкевич знесення превенційного арешту та випущення всіх пятьох обвинувачених на волю. Рівночасно вийшов на волю також Осип Мащак.

З концертової салі.

Перший у цьому сезоні *симфонічний концерт Польського Муз. Т-ва* під орудою дир. Адама Солтиса відбувся під доброю звіздою: саля була виповнена, публика високо настроєна, виконання програми — краще як у кількох останніх концертах цього Т-ва. Очевидно і пята симфонія Бетховена і уривки з творів Ваґнера „маґічно" впливають на слухачів і на виконавців. Соліст концерту, п. Княґінін („Прощання Вотана") розпоряджає кількома незвичайно гарними тонами і дуже неприємною манерою співати скривленим ротом.

Популярний концерт львівської Фільгармонії приніс як новинку концерт Р. Штравса (для лівої руки), пренудний і предовгий твір, в якому абсолютно нічого „не діється". Піяніст Віттенштейн, відомий з попереднього виступу, не міг своїм виконанням врятувати твору — заздалегідь „перепавшого" у публики.

„Концерт жартівливих пісень" у виконанні хорів „Бояна" і „Сурми" (з якого підписаний міг чути тільки одну частину) зібрав численну і вдячну авдиторію. Виконавці вивязувалися зі своїх завдань якнайкраще — а доказом деякого розвою і поступу може служити хочби те що в програмі находились твори куди трудніші (і цікавіші!), як традиційний, оспіваний репертуар наших хорів. І „Боян" і „Сурма", які розпоряджають таким гарним голосовим матеріялом і находяться під так добрим артистичним проводом — повинні врешті „відкрити" модерну західно-европейську хорову літературу і з нею познайомитись.

ШКІЛЬНИЙ ПЛЕБІСЦИТ за українською мовою навчання переводити безумовно в усіх українських громадах, де є польські й утраквістичні школи!

Концерт лавреатів співацького конкурсу у Відні дав нагоду пригадати собі п. Бендера, басіста з феноменальним голосовим матеріялом і — на жаль — з невеликим знанням орудувати ним і використовувати його. Бендер — співак камерний — це бачили ми хочби з арії Базілія, відспіваній без усякого відчуття сцени і театральности взагалі, а цієї арії зокрема. Під цим оглядом перевищає його п. *Чапліцький, баритон*, який має всі дані на це, щоби стати першорядним оперовим співаком. *ар.*

—o—

Дописи.

РУДКИ.

Ветеринарно-господарський курс в Чайковичах. Старанням філії „Сільського Господаря" в Рудках відбувся у громаді Чайковичі 10-денний ветеринарно-господарський курс на рільничих інструкторів. Учасників курсу, в половині молодих господарів місцевих і з сусідніх громад, було ввесь час 50. Викладали від Головного Товариства д-р Фаріон, д-р Гнатевич та інж. Геців зі Стрия. Учасники були захоплені приступними викладами. Від філії зложив у дні закінчення курсу о. С. Кульчицький з Вощанець горячу подяку прелегентам за успішну працю, а місцевим громадянам за безплатне приміщення чужих учасників курсу. Повітовий Виділ причинився квотою 100 зол. до зорганізування курсу.

ТОВМАЧ.

З освітнього життя. Вечором 11. XII. ц. р. відсвяткували товмачани свято „Просвіти" при слабій фреквенції. Свято відкрив інж. Ст. Романюк гарно обдуманим і річевим вступним словом. Мішаний хор, підготований дир. О. С. У. К. п. Іваном Ворончаком, відспівав під його проводом кілька пісень. „Привіт Просвіті" віддеклямував п. Дм. Щербюк, „І я знаю за Просвіту" маленька дівчинка Анна Берняткович та „На печі" Самійленка п. Г. Лущик. Потім аматорський гурток відіграв одноактівку „Ой та Просвіта". Свято закінчено відспіванням нац. гимну. Ввесь дохід у квоті кількадесять зол. призначено на дар „Просвіті". Разило трохи, що один декляматор і більшість членів амат. гуртка не вивчили як слід своїх роль і через те суфлер мусів голосно підповідати. Велика заслуга належиться п. дир. Ворончакові, який завдав собі багато труду при вивченні хору. А труд був дійсно немалий, бо хористи — це тутешні міщани, не дуже обізнані зі співом та ще — як то часто буває — не конче точно ходили на проби. Поволі й Товмач іде вперед. Немало треба ще праці, аби ми дорівняли іншим. Кружок „Рідної Школи" разом з філією „Просвіти" приняли недавно просвітянсько-рідношкільного організатора в особі меткого інж. Романюка, якого працю вже по 1-місячнім побуті у нас можна завважити. Є надія, що він вложені на нього тяжкі обовязки виконає на повне вдоволення нашої громади. Товмачанин.

—o—

СПОРТ.

ЗІ СВІТУ.

АВСТРІЯ. Відень. Товариські змагання коп. мяча: Рапід — Австрія 6:3, Спортклюб — Лібертас 5:4, Донав — Ніхольсон 4:0.

ПОЛЬЩА. Гаківка: Гор. Шлеськ — Нім. Шлеськ 4:1, Шл. Т. Л. — К. Т. Г. 2:1. Гаківкові мистецтва львівської округи ще не почалися з причини браку леду. — Шлеська ліга коп. мяча закінчила вже першу рунду мистецтв 1932-33. Осіннє мистецтво добув німецький клюб І. Ф. Ц. (18 п.), 2) Напшуд, 3) Чорні — Хропачів, 4) Шлеськ, 5) Ожел, 6) 06, 7) А. К. С., 8) Хожів, 9) Б. Б. С. Ф., 10) Словян, 11) 07, 12) К. П. В. — Варшава: Легія — Репр. робітничих клюбів 4:1 (3:0).

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА. Прага. Чехословаччина — Мадярщина 11:5. Міжнародні змагання в боксі. Гаківка: Л. Т. Ц. — Оксфорд 5:2.

НІМЕЧЧИНА. Перший виступ канадійських гаківкарів „Едмонтон Суперіорс" у Берліні проти німецької репрезентації приніс їм перемогу у відношенні 7:1.

ЗИМОВА ОСЕЛЯ У. С. С. К.-у.

З огляду на брак снігу зимова оселя У. С. С. К.-у у Славську відбудеться в часі від 26. грудня до 4. січня.

—o—

Листування Редакції.

Вп. Дописувачеві в Галичі: Нотатку про поліційні побої передали до вжитку Парляментарної Репрезентації. В „Ділі" не містимо, аби не наражувати газети на конфіскату.

Вп. Дописувачеві з Розворян (пов. Глиняни) й іншим: Опису листопадового свята не помістимо, бо присланий дуже пізно. На будуче прохаємо писати такі звідомлення зараз після свята.

Вп. Дописувачеві з Коломиї: Нині вже неактуальне. Кожна вістка має вартість для Редакції і для читачів тоді, як її подано до відома зараз після дотичної події.

Вп. Дописувачеві у Снятині: Не містимо, бо Ви не є передплатником „Діла".

—o—

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 20. XII. 1932. за масло експортове та десерове пріма 3·00 зол., за літру молока 17—19 сот., літру сметани 0·00 зол., копу 6·80—7·00 яєць зол.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 22. XII. год. 7.30 „З малої хмари..." (Абон. 4).

Пятниця, 23. XII. год. 7.30 веч. „З малої хмари..." (Абон. 4).

Неділя, 25. XII. год. 7.30 веч. „З малої хмари" (Абон. 5).

Понеділок, 26. XII. год. 3.30 попол. „Занадто правдиве, щоби було добре" (Ціни знижені. Абон. 4).

Понеділок, 26. XII. год. 7.30 веч. „З малої хмари" (Абон. 5).

Вівторок, 27. XII. год. 7.30 веч. „Орфей у пеклі".

Середа, 28. XII. год. 7.30 веч. „З малої хмари" (Абон. 5).

Четвер, 29. XII. год. 7.30 веч. „Орфей у пеклі".

Пятниця, 30. XII. год. 7.30 веч. „Орфей у пеклі".

Субота, 31. XII. год. 7.30 веч. „З малої хмари" (Абон. 5).

Субота, 31. XII. год. 11.30 веч. „Весельчак" ревія.

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 22. XII. год. 7.30 веч. „Джім і Джіль". (Абон. 5).

Пятниця, 23. XII. год. 7.30 веч. „Джім і Джіль" (Абон. 5).

Неділя, 25. XII. год. 7.30 веч. „Джім і Джіль" (Абон. 5).

Понеділок, 26. XII. год. 3.30 попол. „Насолода чесністю" (Абон. 4).

Понеділок, 26. XII. год. 7.30 веч. „Джім і Джіль" (Абон. 5).

Вівторок, 27. XII. год. 7.30 веч. „Джім і Джіль" (Абон. 5).

Середа, 28. XII. год. 7.30 веч. „Джім і Джіль" (Абон. 5).

Четвер, 29. XII. год. 7.30 веч. „Бездомний лікар". (Абон. 1. Ціни знижені).

Пятниця, 30. XII. год. 7.30 веч. „Джім і Джіль" (Абон. 5).

Субота, 31. XII. год. 7.30 веч. „Джім і Джіль" (Абон. 5).

Субота, 31. XII. год. 11.30 веч. „Еспанська муха".

Кіна.

АДРІЯ: „На Сибір".

АПОЛЬО: „Банда Бубуля".

АТЛЯНТІК: „Пісня ночі".

КАСІНО: „Їх доля та недоля" (Льорель і Гарді). Весела парада на весело „Чарлі рятує Европу".

КОЛЬОСЕЙ: „Франкенштайн" ревія „Трупа веселого гумору".

КОПЕРНИК: „Під фальшивим прапором".

МАРУСЕНЬКА: „Під фальшивим прапором".

МІРАЖ: „Любка з Таїті" та Льорель і Гарді.

ОАЗА: „Бунт совісти" і ревія.

ПАЛЯС: „100 метрів кохання".

ПАН: „Гори в полумях".

ПАСАЖ: „Небезпечний шлях" (Том Мікс), „На провесні" Жеромського.

ПРОМІНЬ: „Шукай жінки" й ревія.

СТИЛЕВЕ: „Великоміські вулиці" та ревія „Веселий Сверщок".

УТІХА: „Американські пачкарі" (Боб Костер), „Пат і Патахон, винахідники пороху".

ХИМЕРА: „Любко опівночі" (Дж. Мек Дональд).

Закордонне радіо.

Четвер, 22. грудня 1932.

Братислава (278,8) 12.30 Концерт, 19.20 Музика, **Копенгаген** (281,2) 22.05 Данська музика, **Міляно** (331,4) 20.30 „І Карнаціялі" оп. Лячетія, **Штрасбург** (345,2) 21.30 Весела музика, **Букарешт** (394,2) 17.00, 18.25 Концерт, 19.40 Опера, **Рим** (441,2) 20.45 Концерт, **Прага** (488,6) 20.10 „Яношік" словацька трагедія Магена, 22.25 Суч. музика, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 15.45 Спів, Шільтон (баритон), **Мінхен** (532,9) 21.00 „Робінзон золь ніхт штербен" песа Ферстера, **Будапешт** (550,5) 17.30 Концерт, 19.30 „Гофманові казки" оп. Офенбаха, **Харків** (937,5) 10.00 12.15, 15.00 Концерт, 14.30 Концерт для дітей, 17.30 Мист. трансм., 19.00 Українська музика, 24.00 Нар. пісні.

Пятниця, 23. грудня 1932.

Мор. Острава (263,3) 10.00 Орхестра, 21.00 „Ялинка" оп. Ребікова, **Братислава** (278,8) 15.30, 16.10 Концерт, **Міляно** (331,4) 19.30 Симф. концерт, **Штрасбург** (345,2) 18.00, 19.00 Музика, 21.00 „Ля Ваніна" оп. Бастіда, **Штутгарт** (360,6) 15.40 Коляди: славянські, французькі, італійські, еспанські, сп. Гедо Крафт, 16.30 Вес. Свят-веч., програма для дітей, **Рим** (441,2) 16.00 Концерт, **Беромінстер** (459,4) 19.45 „Королівські діти" оп. Гумпердінка, **Прага** (488,6) 15.30 Спів, 19.30 Різдв. концерт, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 16.35 Солісти, **Харків** (937,5) 10.00, 12.15, 15.00 Концерт, 14.30 Концерт для дітей, 16.35 Літ.-муз. авдиція, 17.30 Сатир. авдиція, 18.00 Трансм. з театру, **Москва** (1000) 17.30 „Демон" оп. Рубінштайна, 18.30 Трансм. з Опери, **Париж** (1724,1) 21.00 „Цирано Бержерак" песа Ростанда.

Львівське радіо.

Четвер, 22. грудня 1932.

9.45 Богослужень з Волоської церкви, 11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10 Концерт, 13.20 Метеорольог. комунікат, 15.10 Експорт. комунікат, 15.15 Господар. комунікат, 15.25 Грамофон, Сільва рерум, 16.00 „Два образці", 16.15, 17.00, 22.15 Грамофон, 16.25 Лекція фр. мови, 16.40 „Винаходи й добробут", 17.40 Відчит, 18.00 Легка музика, 18.40 Спів, Сеснаїі Ото, 19.00 „Чари з того світа", 19.15 Всячина, 19.30 „Св. Вечір у Суперані", 20.00 Легка музика, Спорт, Прес. рад. денник, 21.30 „Лігія" на осн. Сенкевича, 22.55 Комунікат, 23.00 Ретрансмісії закордон. станцій.

Пятниця, 23. грудня 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 16.35 Грамофон, 13.20 Метеорольог. комунікат, 15.10 Експорт. комунікат, 15.15 Господар. комунікат, 15.35 Лекція англ. мови, 15.50 Для дітей: „Гостина в Лазєнках", 16.05 Грамофон, Сільва рерум, 16.20 „Окраїнна ялинка колись і тепер", 16.40 „Пробудження польської патріот. думки 1876—1896", 17.00 Концерт (орхестра), „Святвечір в окопах 1914", 18.00 Рел. концерт, 19.00 Рел. концерт, 19.00 „Три знаки запиту та три ялинки", 19.15 Всячина, 19.30 „Ялинка за кордоном", 19.45, 22.45 Прес. рад. денник, 20.00 Муз. балачка, 20.15 Симф. концерт, „Творче слово", 22.40 Спорт, 22.55 Комунікати, 23.00 Танкова музика.

Оповістки

За оголошення редакція не відповідає

Подяка. Дня 15. грудня ц. р. відійшла від нас на вічний спокій наша найдорожча Мати і Бабуня **Михайлина Шехович.** В нашому великому родинному горі ми зазнали багато щирого співчуття і доброї волі у ближчих і дальших знайомих потішити й розважити нас. З того приводу складаємо на цьому місці найщирішу подяку Преосвященому О. Єпископові Кир Іванові за похоронні відправи, Високопреподобним Отцям: о. Офіціялові Ол. Писецькому, о. Мітратові О. Базюкові, о. Каноніковові Д. Лопатинському за ласкаву участь у похоронних відправах і за проводи домовини з тлінними останками нашої Матері і Бабуні на місце спочинку, о. Пралатові Л. Куницькому за ласкаві великі турботи при похороні і за Його щиру теплу проповідь над домовиною. Щиро дякуємо о. Каноніков: І. Туркевичові і о. Т. Попелеві та всім Всечеснішим Отцям Добродіям, що зволили ласкаво взяти участь у похороні. Щиро дякуємо Високоповажаним Панам Лікарям д-р М. Панчишинові, д-р О. Приймі і д-р М. Дзеровичові за дбайливу лікарську опіку в часі недуги нашої Матері і Бабуні. Рівнож дякуємо всім Високоповажаним ближчим і дальшим Знайомим, які в нашому горі особисто або письменно зложили нам вислови потіхи і співчуття. Ще раз із глибини серця дякуємо всім, що в дні горя не забули про нас і помогли нам або потішали в нашому горі. — **Родина.** 1060 1—1

Подяка. Всім тим, що віддали останню прислугу мому Мужеві бл. п. Іванові Рибчукові ем. учит. 7. кляс. вселюдн. школи в Самборі, померішому в Станиславові, передовсім Вс. Духовенству, Вп. Пану Д-р Меценасові Волянському, Голові „Рідної Школи", на котрого заклик хор Тов. „Думка" своїм прегарним співом звеличав сумний похоронний обряд, дальше Рідні, Сусідам і Знайомим складаю щире Спасибіг. — Станиславів, дня 19. XII. 1932. — **Павлина Рибчукова, жінка.**

Читальня „Просвіти" у Винниках уладжує дня 25. грудня ц. р. ювилей свого 35-літнього існування з такою програмою: І. Панахида за покійних членів читальні о год. 14.30 в місцевій церкві. II. Святочна Академія в салі читальні в год. 15.30: 1. Святочна промова. 2. Просвітянський гимн. 3. Привіти. 4. Реферат. 5. „Наталка Полтавка". 1056 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

НАКИДКИ брокати від 3.80 зол., коцдри постіль, фіранки, капи, портієри найдешевше **Фрайліх, Львів, Сикстуська 21.**

КАГАНЦІ, ретязі, линвочки, шорки виконує, направляє найдешевше робітня римарсько-галянтерійна **Н. Барера, Сикстуська 2.** 370 27-33

ІНТЕЛІГЕНТНА, освічена, добре грає на фортепяні, панночка шукає посади бюрової або як учителька музики, найкраще у Львові (або на провінції). Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Безталанна сирота". 1069 1—х

МАЛІ вакації, святочні ферії використати треба на купно реальности, яких великий вибір по ріжних цінах на продаж має Ігнат, Львів, Куркова 24, тел. 16-22 1051 1—1

КУПЛЮ машину до писання двоязичну Адлер і українську. Зголошення з поданням ціни під „Негайно" до „Діла". 1-1

ДЯК кваліфікований, дириґент хору, 2? років життя, шукає посади. Зголошення з умовами слати: Костів Дмитро, Підпечари п. Тисьмениця, біля Станиславова. 1061 1—1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ПЕРЕГЛЯД І ДОПОВНЕННЯ РАДІОВІДБІРНИКІВ — УСЕЛЕКТИВНЕННЯ ЛЯМПАМИ НОВИХ ТИПІВ — ЕЛЕКТРО-ДИНАМІЧНІ ГОЛОСНИКИ модель 1932-33 НАЙНОВІШОЇ КОНСТРУКЦІЇ АПАРАТИ СІТКОВІ ТА БАТЕРІЙНІ — НОВІ МОДЕЛІ ФОТОГРАФІЧНИХ АПАРАТІВ — ПОСПІШНА ФОТОГРАФІЧНА РОБІТНЯ

Фото-Радіо-Паляс, Львів, пл. Марійська ч. 8.
740 (Дім Шпрехера). 27—30

ЛІЖКА металеві **ВІЗКИ** діточі поручає дешево фабричний склад

МЕЧ. ВОЛКОВИСКИЙ
ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 5. Тел. 95—97

Металеві тапчани.

УВАГА! Ціни фабричні.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видав Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.